

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/168/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116221364
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1116221364.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a sudcov JUDr. Anny Kašajovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobcu: M. O., B. A. X, B., proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o zaplatenie 15 000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 23C/107/2016-78 zo dňa 6. septembra 2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie, ktorým sa žalobca domáhal proti žalovanému odškodnenia v sume 15 000 eur, za ujmu, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku toho, že nezákonne vykonával trest v zmysle rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T 55/2008 zo dňa 26.9.2011 spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4TO/169/2011 zo dňa 07.06.2012. Svoj nárok odvodzoval od rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/64/2012 zo dňa 27.11.2012, ktorým boli uvedené rozhodnutia zrušené, vec bola vrátená na prejednanie odvolaciemu súdu a žalobca bol následne rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To 5/2013 spod obžaloby oslobodený. Žalobca tvrdil, že súdy ho uvedenými nezákonnými rozhodnutiami poškodili verejne, v osobnom a rodinnom živote, ako aj v pracovnom a spoločenskom živote. Neprávom vykonávaný trest a celá táto udalosť ho verejne poškodzovala, poškodila nielen jeho osobu, ale aj jeho rodinu a to dlhotrvajúcim konaním súdov a následne aj neprávom vykonávaným trestom. Jeho poškodzovanie trvalo od roku 2005 až pokým o jeho nevine nerozhodol Najvyšší súd.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z obsahu spisu vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51C/456/2015 zistil, že žalobca sa domáhal voči žalovanému (Slovenskej republike v zastúpení Ministerstva spravodlivosti) zaplatenia odškodnený sumou vo výške 35 000 eur za ujmy, ktoré mu boli spôsobené v dôsledku neprávom vykonávaného trestu v zmysle rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/55/2008 zo dňa 26.09.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/169/2011 zo dňa 07.06.2012. Konštatoval, že žalobca svoj nárok odvodzoval od rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/64/2012 zo dňa 27.11.2012, ktorým boli uvedené rozhodnutia zrušené. Žalobca uviedol, že rozhodnutia súdov ho poškodzovali verejne, ako aj v osobnom a rodinnom živote a taktiež v pracovnom a spoločenskom živote. Vzhľadom na dĺžku trestného konania 9 rokov, bolo potrebné toto chápať ako vážny zásah do jeho osobnej slobody ako nevinného človeka, ktorý má z uvedených dôvodov značne sťažený svoj život, s následkom zníženia aj jeho odmien a finančných príjmov. Žalobca bol niekoľko rokov nútený znášať procesy a jednotlivé konania, pričom bol neprávom ohrozovaný rôznymi následkami, ktorého poškodzovali jeho aj jeho rodinu. Až Najvyšší súd SR spravodlivo rozhodol, že trestná vec nie je trestným činom, čím bola potvrdená jeho nevina, teda

trestný čin spáchaný nebol, a preto nebol dôvod na jeho potrestanie. Neprávom vykonávaný trest a celá táto udalosť poškodila nielen jeho osobu, ale aj jeho rodinu a to dlhotrvajúcim konaním súdov a následne aj neprávom vykonávaným trestom. Za ujmy, ktoré mu týmto boli spôsobené počas 9 rokov ako nevinnej osobe žiadal, aby bol odškodnený sumou vo výške 35 000 eur. O predmetnom návrhu rozhodol rozsudkom zo dňa 08.02.2017 č.k. 51C/456/2015-74, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.05.2017, a ktorým návrh zamietol. V odôvodnení rozsudku uviedol, že posúdil uplatnený nárok podľa príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. ako žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ako aj podľa ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti.

3. Konštatoval, že o tie isté strany ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t.j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode). Podmienky totožnosti strán sporu a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. O prekážku rozsúdenej veci nejde, ak chýba čo i len jeden z uvedených znakov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. októbra 2011, sp. zn. 5 Cdo 280/2010).

4. Poukázal na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51C 456/2015 ako aj v predmetnej veci vystupujú rovnaké strany, ktoré vystupujú na rovnakých sporových stranách, a to M. O., C. R.. Č.. XX, XXX XX B., št. príslušnosť: SR ako žalobca a Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné nám. č. 13, 813 11 Bratislava ako žalovaná. V oboch konaniach je predmetom konania nárok žalobcu na odškodnenie - náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, odôvodnený rovnakými skutkovými okolnosťami od ktorých žalobca svoje nároky odvodzuje (zrušenie právoplatného odsudzujúceho rozsudku a následné oslobodenie spod obžaloby v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 1T 55/2008).

5. V nadväznosti na uvedené dospel súd prvej inštancie k záveru, že v posudzovanej veci existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), a preto konanie pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania, podľa § 161 ods. 1 a ods. 2 CSP v spojení s 230 CSP zastavil.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP s odôvodnením, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania, avšak žalovanému, ktorému vznikol nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy nevznikli.

7. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. V odvolaní namietal, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51C 456/2015 sa síce procesné právoplatne rozhodlo, ale nie vo veci samej, pretože tá nebola prejednaná v jeho prítomnosti, k tejto sa nevyjadril, a rozsudok v predmetnej veci je preto nezákonný. Uviedol, že vzhľadom k okolnostiam a to odňatie práv vyjadriť sa k veci samej, vyjadriť sa v jeho prítomnosti, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a navrhovať a predložiť dôkazy, ide o skutočnosti ktoré neumožňovali súdu ukončiť konanie sp. zn. 51C/456/2015 rozsudkom zo dňa 8.2.2017 č.k. 51C 456/2015-74 z dôvodov porušenia zákona. Tvrdil, že mu predmetnom konaní nebolo umožnené podať opravný prostriedok proti tomuto nezákonnému rozhodnutiu, preto podal iný návrh v tejto veci v znení na sumu odškodného 15 000 eur. Podľa jeho názoru sa v tomto konaní vedie vec úplne iného návrhu s iným obsahom a inými vecami a novou sumou odškodného oproti konaniu sp. zn. 51C 456/2015. Na základe uvedeného žiada rozhodnutie zrušiť a vo veci konať alebo potvrdiť odškodné 15 000 eur.

8. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že podľa jeho názoru odvolanie žalobcu je potrebné postupom podľa § 386 písm. d) CSP odmietnuť, nakoľko toto odvolanie nespĺňa náležitosti podľa § 363 CSP, keďže v ňom nie sú uvedené odvolacie dôvody vymedzené v ustanovení § 365 CSP, pre ktoré žalobca považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne. Zároveň sa stotožnil s výrokom a odôvodnením žalobcom napadnutého uznesenia o zastavení konania a navrhol odvolanie žalobcu, v prípade jeho vecného prejednania odvolacím súdom, ako nedôvodné zamietnuť. Konštatoval, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav odôvodňujúci zastavenie konania z dôvodu existencie prekážky už rozhodnutej veci podľa § 230 CSP, vyplývajúcej z rozsudku Okresného súdu Bratislava II

č.k. 51C 456/2015-74 príslušného obsahu spisu a predovšetkým zo žaloby. Uviedol, že z napadnutého uznesenia a z rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 51C 456/2015-74 je zrejmé, že predmetnom uvedeného konania medzi totožnými stranami na strane žalobcu a žalovanej ako v danom konaní bola, náhrada škody - nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť žalobcovi spôsobená v trestnom konaní, v ktorom bol žalobca rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 26.09.2011 sp. zn. 1T 55/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.06.2012 sp. zn. 4To 169/2011, odsúdený, pričom právoplatný odsudzujúci rozsudok bol neskôr uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 06.11.2013 sp. zn. 2Tdo 64/2012, zrušený, v dôsledku čoho žalobca namietal nezákonnosť jeho odsúdenia, ako aj celého trestného stíhania vedeného proti nemu. Svoje tvrdenia, že v tomto konaní sa prejednáva iný nárok založený na iných skutkových okolnostiach ako tomu bolo v konaní sp. zn. 51C 456/2015 vedenom na Okresnom súde Bratislava II, žalobca v podanom odvolaní žiadnym spôsobom nepreukázal a závery súdu prvej inštancie o totožnosti veci žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil a nevyvrátil. Poukázal na to, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II vo veci sp. zn. 51C 456/2015 skončilo vydaním rozsudku (teda rozhodnutím súdu vo veci samej), ktorým súd žalobu v celom rozsahu zamietol a nie je pravdivé tvrdenie žalobcu v odvolaní, že konanie bolo zastavené len z procesných dôvodov, bez prejednaní veci súdom. Navrhol aby odvolací súd napadnuté uznesenia ako vecne správne potvrdil.

9. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

10. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

11. Podľa §161 ods.2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

13. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). V rozhodnutí súd prvej inštancie aplikoval správne na vec vzťahujúce sa právne normy, ktoré taktiež správne vyložil.

14. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak (uznesenie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 13.10.2009, sp. zn. 5 Cdo 120/2009).

15. V danom prípade odvolací súd z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 51C 456/2015 zistil, že žalobca si odškodnenie - náhradu nemajetkovej ujmy za porušenie jeho práv a slobôd nezákonným začatím a vedením trestného stíhania a jeho nezákonným odsúdením v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. IT 55/2008, ktoré skončilo právoplatným oslobodením žalobcu spod obžaloby vo veci, uplatnil už žalobou podanou na Okresnom súde Bratislava II dňa 15.12.2015, na základe ktorej sa na tomto súde viedlo konanie pod sp. zn. 51C 456/2015. V posudzovanej veci ako aj v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 51 C 456/2015 vystupujú totožné strany sporu a v oboch konaniach je predmetom konania nárok žalobcu na odškodnenie - náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, odôvodnený rovnakými skutkovými

okolnosťami, od ktorých žalobca svoje nároky odvodzuje (zrušenie právoplatného odsudzujúceho rozsudku a následné oslobodenie spod obžaloby v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 1T 55/2008).

16. Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že Okresný súd Bratislava II už o totožnom nároku medzi tými istými stranami sporu právoplatne rozhodol rozsudkom č.k. 51C 456/2015-74 zo dňa 8.2.2017 právoplatným dňa 19.5.2017. Okresný súd Bratislava II posúdil uplatnený nárok podľa príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. ako žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ako aj podľa ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti. Rovnako v preskúmvanej veci si žalobca uplatnil za účasti rovnakých strán sporu totožný nárok, založený na rovnakých skutkových tvrdeniach a rovnakom právnom dôvode. Uvedené tak založilo prekážku res iudicata, a teda pokiaľ v totožnej veci podal žalobca žalobu, v takomto konaní nemožno pokračovať a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania. Vychádzajúc z odvolania žalobcu proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že žalobca v odvolaní žiadnym relevantným spôsobom nevyvrátil dôvody, pre ktoré bolo konanie súdom prvej inštancie zastavené.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a žalovanému úspešnému v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nehospodárne.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).